

Ελλάδα

«Παρεμβάσεις σε μαγαζιά, σπίτια, τζαμιά, ακόμη και στο δρόμο»

MOSAIC: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑ

Ψηφίδες βοήθειας σε πρόσφυγες

Ενα άλλο «γίγνεσθαι» υπέρ της κοινωνικής και πολιτισμικής ενσωμάτωσης συντελείται στον Άγιο Παντελεήμονα από την εκεί μονάδα του ΚΕΘΕΑ, το «Mosaic», που εκπονεί από το 2003 ένα ειδικό πρόγραμμα πολύπλευρης ψυχοκοινωνικής στήριξης για πρόσφυγες και μετανάστες όχι αποκλειστικά εξαρτημένους.

Της ΝΑΝΤΙΑΣ ΓΙΑΝΝΙΡΗ

Το πρόγραμμα, αν και δεν αφορά βέβαια μόνο την περιοχή, αποσκοπεί ακριβώς σε αυτό που λείπει σήμερα: στη δημιουργία ανθρώπινων σχέσεων εμπιστοσύνης, που είναι πέρα από σύνορα και μπορούν να στηρίξουν τον κάθε άνθρωπο, «αλλοδαπό ή ημεδαπό», που βρίσκεται σε κρίση, να απαλύνουν την αγωνία του βοηθώντας τον να βρει τρόπο και δύναμη να βελτιώσει τη ζωή του.

Η μετανάστευση, η προσφυγιά έχουν ταυτιστεί με έννοιες όπως ξεριζωμός, απώλεια και νοσταλγία αγαπημένων ανθρώπων, περιθωριοποίηση, μοναξιά, φόβος, ρατσισμός, προβλήματα στην οικογένεια, διακοπή του σχολείου, ό,τι δηλαδή οδηγεί σε παραβατική συμπεριφορά, διαταραχές ή και εξάρτηση από ουσίες, αναφέρει το πρόγραμμα «Mosaic».

Στα κρατητήρια

Το μεταβατικό κέντρο «Mosaic» δημιουργήθηκε ώστε να γίνει παρέμβαση προς την απόληψη αυτών των αρνητικών συνθηκών, αφού το «πιστεύω» του είναι ότι «κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα στην υγεία, την εργασία, τη στέγη. Την ποιοτική βελτίωση της ζωής του». Ετσι, παρέχει υπηρεσίες πρόληψης ψυχοκοινωνικών προβλημάτων, συμβουλευτική και πρόνοια, υποστήριξη εξαρτημένων. Ομάδα εθελοντών πραγματοποιεί δράσεις πολιτισμικής διαμεσολάβησης, ενώ καθημερινή είναι πλέον η θεραπευτική συμβουλευτική που παρέχει από το 2007 στα κρατητήρια Διεύθυνσης Αλλοδαπών της Ελ. ΑΣ. στην Π. Ράλλη σε συνεργασία με τη ΜΚΟ «Ιατρική Παρέμβαση».

Τόσο κοντά. Τόσο μακριά. Μα με τις ίδιες ανάγκες: ανθρώπινες σχέσεις εμπιστοσύνης. Φωτογραφία από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα www.mousafiris.eu, για τη μεταφορά των ιδεών, αυτοβοήθεια, αλληλεγγύη και διαχείριση του εαυτού, που εκπόνησε το «Mosaic» του ΚΕΘΕΑ

«Είμαστε το ζωντανό παράδειγμα ότι υπάρχει λύση, υπάρχει ελπίδα. Θέλουμε να το πούμε στα παιδιά εκεί έξω να πάρουν δύναμη» θα πουν στην «Ε» ο Στεφάν από τη Βουλγαρία και ο Σάιντ από τον Ιράν. Και οι δύο υπήρξαν εξαρτημένοι από τρυφερή ηλικία, κατάσταση που επιδεινώθηκε όταν, ακούσια, ήρθαν ανήλικοι στην Ελλάδα. Τώρα, όχι μόνο είναι καθαροί και εργάζονται ενσωματωμένοι στην ελληνική κοινωνία, αλλά ονειρεύονται μέσα από σπουδές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ο δρόμος που διένυσαν από τότε που, χωρίς προανατολισμό, χωρίς να γνωρίζουν καν τη γλώσσα, βρέθηκαν ξεριζωμένοι μα και εξαρτημένοι με μόνη προοπτική, όπως λένε, «χρόνια φυλακής σε μια ξένη χώρα ή το θάνα-

το» είναι τεράστιος. Βγήκαν στον αφρό. Αυτό όμως στο οποίο και οι δύο συμφωνούν ότι δίνει επιπλέον νόημα στη ζωή τους είναι η εθελοντική δράση: «Μπορώ να βοηθήσω κόσμο με τον τρόπο μου και να πάρω ικανοποίηση από αυτό που κάνω. Να δώσω και να πάρω δύναμη», θα πουν.

Πολυστέκι

Το «Mosaic» πραγματοποιεί παρεμβάσεις σε μαγαζιά, οικογένειες, ακόμη και σε τζαμί. Κατά καιρούς πραγματοποιεί και δουλειά στο δρόμο. Στις εγκαταστάσεις του δίνεται η δυνατότητα, εκτός της συμβουλευτικής, να κάνει κανείς μπάνιο και να μαγειρέψει συλλογικά. Η προοπτική είναι να λειτουργήσει ένα

στέκι για ενδυνάμωση, ψυχαγωγία, επαγγελματικό προανατολισμό.

«Είμαστε σε συνεργασία με τις μεταναστευτικές κοινότητες, με πρόσωπα σημαίνοντα για το μετανάστη και θρησκευτικούς ηγέτες. Ακόμη και Έλληνες εργοδότες ή ο παπάς της γειτονιάς γίνονται μέρος της θεραπευτικής συμβουλευτικής, αφού αυτοί συχνά είναι σαν οικογένεια για τον αλλοδαπό.

Οι εξαρτημένοι

»Για τους εξαρτημένους είναι πολύ δύσκολο να διαμορφώσουν αίτημα θεραπείας. Κυρίως αίτημα αποτελεί η μείωση της βλάβης. Ζητούν κυρίως να πάρουν ανάσα από την «πίεση». Υπάρχει πληθυσμός που βρήκε δύναμη να σταματήσει τη χρήση από μόνος του αλλά χρειάζεται συμβουλευτική για την πρόληψη της υποτροπής. Πρόληψη κάνουν και σε κινδυνεύουσες οικογένειες. Σε ομάδα ηγετικών στελεχών παρέχουμε εκπαίδευση ενδυνάμωσης του ρόλου τους και δεξιότητας επίλυσης συγκρούσεων», μας λέει ο υπεύθυνος του προγράμματος, Δ. Παννάτος.

Η παρέμβαση στην Π. Ράλλη, όπου κρατούνται προσωρινά αλλοδαποί χωρίς χαρτιά, ξεκίνησε το 2007. Περίπου το ένα τρίτο από τους κρατούμενους έχει ανάμιξη στη χρήση ουσιών.

«Ο κύριος όγκος των ανθρώπων που έχουμε αντιμετωπίσει είναι από το Αφγανιστάν και το Ιράν. Αντρες που βρίσκονται μόνοι στην Ελλάδα με μέσο όρο ηλικίας τα 28 έτη. Τον τελευταίο 1,5 χρόνο συναντάμε όλο και πιο συχνά ανθρώπους από τη Σομαλία, τη Νιγηρία, το Μαρόκο αλλά και τη Βουλγαρία, την Ουκρανία. Είναι άλλες οι παραστάσεις που έχουν για την εξάρτηση. Δεν θεωρούν ότι το χασίς, ακόμη και το όπιο, είναι εξάρτηση. Όταν μπλέκουν με την ηρωίνη βλέπουν το πρόβλημα, αρρωσταίνουν. Πολλοί είναι από την Ανατολική Ευρώπη που βρίσκονταν στη χρήση 5-7 χρόνια αλλά δεν έρχονταν για θεραπεία, αφού δούλευαν πολύ αλλά έκαναν και πολλή χρήση καθημερινά». ✖